

Марія взѣ птиче-то и съ внимате-
ленъ погледъ, рече дъщери си . „ Азъ
щж ти го онекж за да вечеряшь “ . „ Да
го онечешь “ ! Извива добра Елена съ
удивленіе нажалено, държящи гължбче-
то, като да искаше да го избави отъ
смъртъ . „ Ахъ ! не, драга мамо, не ду-
манъ найстинж . Това бѣдно животно
прибѣгна до мене, какъ могж да го убѣж ?
Поглѣдни, колко е хубавичко ! бѣло е
като снѣгъ, крачица-та му ся чървени
като мерджанъ ; а ! какъ тупа сърдце му,
бѣдно гължбче ! глѣда мя съ молителны
очи, неговый неповинненъ погледъ пока-
зва че иска да ми каже : недѣй ми струва
зло ; не, любезно птиче, нещж да ти сто-
рж зло ; ты не прибѣгна до мене напра-
зно, искамъ да си благодарно отъ
мене “ .

Добро, мое момиче ! рече тогава ма-
йка-та : ты сполучи мое-то намѣреніе ,
азъ поискахъ само да тя испытамъ .
Взѣми гължбче-то въ стаж-тж (одаж-тж)
си и давай му да яде ; зачтото никога
не трѣбва да прѣзираме злощастны-ты,